

ת"ד 8532/12/19 - מדינת ישראל נגד מ' מ'

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 8532-12-19 מדינת ישראל נ' מ'
תיק חיצוני: 132220/2019

בפני **כבוד השופט, סגן הנשיאה טל פרי**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **מ' מ'**

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שהודה בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות כדלקמן:

- **סטייה מנתיב נסיעה - עבירה לפי תקנה 40 לתקנות התעבורה**
- **נהיגה בקלות ראש- עבירה לפי סעיף 62(2) + 38(2) לפקודת התעבורה.**
- **התנהגות הגורמת נזק- עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.**
- **חבלה של ממש- עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.**

2. מהעובדות המתוארות עלי כתב האישום בו הודה הנאשם עולה כי ביום 25.03.19 בשעה 08:39 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת הונדה, בכביש 431 והתקרב למחלף באר יעקב, מכיוון מזרח למערב.

3. הנאשם סטה עם רכבו ימינה והתנגש באופנוע תוצרת סוזוקי, נהוג בידי זהר ירון (להלן: "המעורב") אשר נסע באותו כיוון נסיעה. (להלן: "התאונה").

4. הנאשם נהג ברכב ברשלנות ובקלות ראש בכל שלא שם ליבו אל מצב הדרך ומצב כלי הרכב, לא נקט באמצעים הדרושים למניעת תאונה וגרם לתאונה בה נגרם נזק לגוף ולרכוש.

5. כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב ונחבל הנהג המעורב חבלות של ממש, עבר לפוקטומיה (כך במקור - ט.פ.).
דחופה לכריתת טחול מדמם, שברים בצעות, שברים באגן, שברים בעמוד השדרה ועבר ניתוח orif + crif pelvic.

עמוד 1

6. הנאשם הודה באשמה ונפסל, בהסכמה, עד תום ההליכים. לאור עמדתה העונשית של המאשימה, למאסר, נתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר אודות הנאשם, בין היתר, מפאת גילו הצעיר.

7. כמו כן, נתבקש הממונה על עבודות השירות ליתן חוות דעת בדבר התאמתו של הנאשם לנשיאת מאסר בדרך של עבודות שירות והנאשם נמצא מתאים לעשות כן.

ראיות המאשימה לעונש

8. במסגרת ראיותיה לעונש הגישה התביעה את גיליון הרשעותיו של הנאשם בתעבורה. כמו כן העיד המעורב וכן הוגש, בהסכמה, תיעוד רפואי בדבר מצבו של המעורב.

9. המעורב, מר ירון זהר, סיפר לבית המשפט כיצד השתנו חייו ללא הכר מעת התאונה. לדבריו זוכר כי פגע בו רכב בצד שמאל של האופנוע והוא איבד את ההכרה. המעורב פונה לבית החולים אסף הרופא עם פגיעה רב מערכתית, שברים מרובים בצלעות, פגיעת חזה עם כריתה חלקית של ריאה שמאל, כריתת טחול מדמם, שברים באגן עם קיבוע של מסמרים וברגים ופגיעה בחוליות עמוד השדרה.

10. עוד תיאר כי הוא סובל מכאבים כרוניים, מושתל אלקטרודה בעמוד השדרה וסוללה שמושתלת מתחת לעור שמטרתה להעביר "פולסים" חשמליים לאלקטרודה באופן שאמור להקל על הכאב הכרוני.

11. עוד תיאר כי סובל מכאבים בגב, חרדה, פוסט טראומה וסובל מסינדרום אשר גורמים לו לשבור את הלסת של עצמו והוא עובר ניתוחים להוצאת שבבים מתוך הלסת.

12. ירון מטופל בפיזיותרפיה, הידרותרפיה, מרפאות כאב בבתי החולים תל השומר ורמב"ם ועובר הקפאה של עצבים, הליך טיפולי שעניינו הקפאת עצב בחוט השדרה לצורך הפסקת שידור כאב למוקדי כאב ועוד טיפולים אשר קצרה יריעה מהכילם.

13. לדבריו, טרם התאונה, עבד כמאמן סוסים מקצועי וכיום אינו יכול לעמוד זמן ממושך, אינו יכול לשבת זמן ממושך ואף לא לשכב זמן ממושך. הנאשם התגרש, אינו עובד מזה 3 שנים וחי מקצבת ביטוח לאומי.

טיעוני המאשימה לעונש

14. ב"כ המאשימה מציינת כי הנאשם נוהג משנת 2017 ולחובתו 2 הרשעות קודמות.

15. ב"כ המאשימה מפנה לחבלות הקשות שנגרמו למעורב כתוצאה מרשלנותו של הנאשם. עוד ציינה כי בנס לא הסתיים האירוע כתאונה קטלנית. לדבריה, על אף שאין מדובר בתאונה קטלנית יש להחמיר בענישה אשר גרמה לנזקים קשים למעורב, נזקים אשר ילוו אותו לשארית חייו.

16. ב"כ המאשימה מציינת כי נכותו של המעורב והנזקים מהם סובל מצדיקים ענישה חמורה השקולה לענישה בתאונת דרכים קטלנית.

17. ביחס למתחם העונש ההולם, סבורה ב"כ המאשימה כי הרף העליון מצדיק ענישה הכוללת מאסר בפועל ופסילה למשך שנים ארוכות. ב"כ המאשימה מפנה לפסיקה בה הוטלה ענישה הכוללת מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות, ופסילה למשך שנים ארוכות.

18. ב"כ המאשימה עותרת כי בית המשפט ימקם את הנאשם ברף העליון של המתחם ויטיל עליו מאסר, ולו בעבודות שירות, לתקופה שלא תפחת מ-6 חדשים, מאסר על תנאי, פסילה למשך 5 שנים, פסילה על תנאי וקנס.

טיעוני ההגנה לעונש

19. ב"כ הנאשם מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, כפי שבאה לידי ביטוי בתסקיר.

20. ב"כ הנאשם ממקד את טיעוניו בתסקיר המקיף אשר הוגש לבית המשפט. ב"כ הנאשם מציין כי הנאשם נחבל גם הוא בתאונה, סובל מפוסט טראומה וחרף האמור, ועל אף גילו הצעיר, הודה ולקח אחריות על תוצאות התאונה.

21. ב"כ הנאשם עותר כי בית המשפט יאמץ את האפיק השיקומי, כהמלצת שירות המבחן ויטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 300 שעות, עונש אשר יעביר מסר חינוכי והרתעתי כאחד.

22. הנאשם מבין וערוך לכך שיוטל עליו עונש פסילה משמעותי ולראייה הסכמתו להיפסל עד תום ההליכים. ב"כ הנאשם מבקש כי בית המשפט יתחשב בגילו של הנאשם ובכך שמדובר "בבגיר צעיר", על כל המשתמע מכך.

23. זכות המילה האחרונה נתנה לנאשם שאמר: "אני מצטער".

תסקיר שירות המבחן

24. צמד תסקירים הוגשו בעניינו של הנאשם. בתסקיר הראשון, מיום 5.9.21, מציין שירות המבחן כי נדרש להעמיק

את האבחון בעניינו של הנאשם ולפיכך נדחה הדיון לצורך הגשת תסקיר משלים.

25. בתסקיר המשלים מציין שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם אותן לא אפרט מפאת צנעת הפרט. יחד עם זאת אציין כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה באופן קשת את התאונה ותוצאותיה וחרד מתוצאות המשפט.

26. שירות המבחן מציין כי ביום האירוע נהג הנאשם לעבודתו, ביום גשום, ולא הבחין כלל ברוכב האופנוע טרם התאונה. הנאשם זוכר כי לאחר הפגיעה איבד שליטה על רכבו ופגע בקיר בטון. הנאשם יצא מרכבו, התמוטט ונפל. הנאשם פונה לבית חולים, אושפז למספר ימים וסבל מחבלות ובהן סדקים ושברים בחוליות הגב. (כאן גם המקום לציין כי המאשימה לא ציינה בכתב האישום כי הנאשם נחבל בתאונה).

27. שירות המבחן מציין כי הנאשם מבין חומרת רשלנותו, נושא אשמה המלווה בתחושות חרטה ובושה ובנוסף היה במעקב פסיכיאטרי ונטל טיפול תרופתי הרגעי, אותו נוטל עד היום.

28. בקשר עם שירות המבחן שב והביע הנאשם צער רב על הנזק שגרם וחזר והתעניין במצבו של הנפגע.

29. שירות המבחן סבור כי סיכויי שיקומו של הנאשם טובים ולראייה הקשר שלו עם שירות המבחן, מחויבותו להליך הטיפול, העדר עבר פלילי ומסגרת משפחתית תומכת. לאור האמור ממליץ שירות המבחן על ענישה הכוללת הטלת צו של"צ בהיקף של 300 שעות, צו מבחן לשנה במסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית והטלת פיצוי כספי לנפגע העבירה.

דיון והכרעה

30. תיקון 113 לחוק העונשין, קובע בחינה תלת שלבית שעל בית המשפט לבצע בכדי לגזור עונשו של נאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה הספציפי. בשלב זה על בית המשפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, על בית המשפט לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע זאת בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** בו יקבע העונש ההולם, לנאשם, בתוך המתחם (ראה ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו](18.7.13)).

מתחם העונש ההולם

31. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, שהינו קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מדיניות הענישה אמורה להעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו בטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

32. אין צורך להכביר מילים בדבר הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מעבירות נהיגה ברשלנות ובחוסר תשומת לב ותוצאותיהן של עבירות אלה. תאונות הדרכים מתרחשות בכבישי הארץ מידי יום ואלה גובות במקרים רבים חיי אדם, ובתאונות אחרות נגרמות חבלות קשות וחמורות עד כדי פגיעה באיכות חייהם של הנפגעים בתאונות הדרכים האלה.

33. בתי המשפט חזרו והדגישו את הצורך בהחמרת הענישה ואת מדיניות הענישה הראויה לצורך אכיפת עבירות התנועה, ומיגור נגע תאונות הדרכים בפרט. ברע"פ 3616/13 רמו רז נ' מדינת ישראל הפנה בית המשפט העליון (כב' השופט שהם), לדברי המשנה לנשיא חשין ברע"פ 3764/05 בן זויה נ' מדינת ישראל:

"במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפשע לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב- הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה- ולגזור עונש מאסר בפועל. העובדה כי לעתים הקלו בתי המשפט המחוזיים בעונשם של עבריינים שהורשעו בגרימת חבלות וביטלו עונשי מאסר בפועל אשר נגזרו עליהם, אין בה כדי ללמד על רמת הענישה המקובלת. אדרבא, בית משפט זה חזר והזהיר את בתי המשפט המחוזיים לא אחת כי אל להם להקל בעונשם של עברייני תנועה. (שם בפסקה 5)."

34. דברים דומים נאמרו גם בע"פ 11786/04 אבו טריף נ' מדינת ישראל על ידי המשנה לנשיא השופט חשין:

"לא יעבור יום שלא נשמע בו על תאונות דרכים קשה שאירעה בכבישי הארץ, לעתים קרובות- קרובות יותר על המידה- תונה מקפחת חיים, לעתים תאונה החותכת בגופם של אנשים והופכת אותם נכים, כואבים ואומללים לכל חייהם. ולעתים קרובות- קרובות יותר על המידה- "הגורם האנושי" הוא הסיבה המיידית לתאונה: קלות דעת, פיזיות, אדישות, נמהרות של אוחזי ההגה. תאונות הדרכים היו כמגפה הפושטת בקהילה ומותירה אחריה חללים כחידק מוות שאין יכולת לעמוד בפניו..."

35. כתוצאה מתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות של ממש חמורות, נפגעי התאונה נותרים על פי רוב פגועים בגופם ובעיקר בנפשם, כפי שארע הדבר בעניינינו וכפי שיפורט בהמשך. אם כן, מדיניות הענישה הינה להחמרה בעונשם של נהגים הגורמים לתאונות דרכים בכלל ולתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות של ממש בפרט, ואולם יחד עם כל האמור לעולם תהא הענישה אינדיבידואלית.

מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן

36. זכותו של אדם הנע בדרכים כי יוכל לנוע בהם בבטחה בלא שאחר יפגע בשלמות גופו וברכשו. ערכים אלה ובעיקרם קדושת החיים והזכות לשלמות הגוף, הם ערכים אשר נפגעו כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם במקרה דנן.

37. כתוצאה מפגיעה זו נגרמו למעורב חבלות של ממש קשות ביותר, כמפורט בכתב האישום, בתיעוד הרפואי וכעולה מדברי המעורב.

38. רף הפציעות שנגרמו בתאונה מוביל למסקנה כי מדובר בפגיעה בערכים המוגנים ברף הגבוה. פציעתו של המעורב מלמדת כי המעורב נושא ויישא את צלקות התאונה, צלקות נפשיות ופיזיות, עד לאחרית ימיו ונזקיו בלתי הפיכים.

39. בעפ"ת 15291-10-12 **ראובן ששון נ' מדינת ישראל** כב' השופט רענן בן יוסף קבע כי לתוצאות התאונה יש השלכה משמעותית לגבי העונש שיקבע, אולם יש לשקול גם נסיבות אישיות של הנאשם:

"תוצאות התאונה במישור הנזק שנגרם לנפגע הינו מרכיב חשוב ברמת הענישה... אך מנגד, גם נסיבות אישיות של נאשמים הינם כלי שיש לעשות בהם שימוש או לתת להם משקל במסגרת הענישה. ובהן, בין היתר התנהגותם כללית על הכביש, המתבטאת בגיליון הרשעותיהם".

בע"פ 5167/05 **מג'דוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.10.05) נקבע:

"תופעת הפגיעות בנפש ובגוף עקב תאונות דרכים המשתוללות בכבישי הארץ מחייבת את מערכת המשפט לגייס את כוחותיה למלחמה יעילה, בכלים הקיימים, כדי לסייע במיגור מכת התאונות וקטילת חיי אדם תמימים עקב התנהגות עבריינית על הכביש. בין האמצעים הנתונים בידי מערכת המשפט, מצוי כלי הענישה. ראוי להשתמש בו באופן שישיג את תכליתו, ויביא, בין שאר האמצעים הננקטים, להחדרת המודעות לכללי המותר והאסור בנהיגה בכביש, ולסכנות האורבות מהפרתם".

וכן בע"פ 2247/10 **ימיני נ' מדינת ישראל**, סד(2) 666 (2011) נקבע כי:

"רבות נאמר על נגע תאונות הדרכים, ההולך ופושה וקוטל בנו ללא רחם וללא הבחנה, ואשר בעטיו נגבה מחיר דמים נורא, אם בהרוגים, אם בחבולים בגופם ובפצועים בנפשם, ואם בדאבת יקיריהם. רבות נאמר, דומה כי מעט מדי נעשה, ומדי שנה בשנה מקפדים מאות אנשים את חייהם ואלפים רבים נפצעים. מערכת המשפט נתקלת בהרוגים ובפצועים של תאונות הדרכים הן בתחום הפלילי והן בתחום האזרחי, ומדי שנה מוגשות בבתי המשפט לערכאותיהם השונות אלפית

ביעות על נזקי גוף שנגרמו כתוצאה מתאונת דרכים. מקומו של בית המשפט במלחמת החרמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועליו להמשיך להירתם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרוך בהפרת כללי ההתנהגות על הכביש".

קביעת רף הרשלנות

40. נהג ברכב הנוהג בכביש מחויב במתן תשומת לב מרבית לנעשה בסביבתו. בשעת סטייה מנתיב נסיעתו מוטלת על נהג חובת זהירות מוגברת שעה שעליו להיות ער למתרחש בכביש ובמיוחד שסטייתו עלולה להפתיע את יתר משתמשי הדרך, לרבות רוכבי אופנוע.

41. הנאשם לא הבחין כלל ברוכב האופנוע המעורב עובר לתאונה ובכך נעוצה רשלנותו אותה הייתי ממקם כבינונית לכל הפחות.

סקירת פסיקה

42. הפסיקה הנהוגה במקרים דומים, וברף רשלנות דומה, כוללת מאסר בפועל שלא בעבודות שירות. עייתי בפסיקה אליה הפנתה המאשימה, כמו גם בפסיקה ענפה נוספת ולא מצאתי מקרה זהה בנסיבותיו. ממילא סבורני כי לא תמצא תיק זה למשנהו שכן כל תאונה היא ייחודית, כל תיק ומאפייניו. יחד עם זאת, ניתן להקיש ממקרים בהם נקבע רף רשלנות דומה.

ברע"פ 458/15 מחבוב נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] דובר במקרה בו סטה הנאשם לשול והתנגש ברכב שעמד במקום. בבית משפט לתעבורה נדון הנאשם למאסר בפועל למשך 8 חדשים. ערעורו על חומרת העונש התקבל בבית המשפט המחוזי ועונש המאסר הופחת ל-4 חדשים. בקשת רשות הערעור נדחתה על ידי בית המשפט העליון אשר פסק: "המציאות מלמדת, למרבה הצער, כי סטייה של רכב מנתיב נסיעתו עלולה להיות קטלנית". (בתיק זה נקבעה דרגת רשלנות גבוהה).

ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נגד מדינת ישראל, [פורסם בנבו] קבע בית המשפט העליון:

"לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות דרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהם נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלה חמורות הן."

ובהמשך :

"אם כטענת ב"כ המבקש במקרים כאלה לא מוטלים כלל עונשי מאסר בבתי

המשפט לתעבורה - ראוי לשנות את מדרג הענישה, וצדק בית המשפט המחוזי כשעשה כן."

במקרה זה התקבל ערעורו של המערער ובית המשפט העליון הפחית את עונש המאסר בפועל, מ-6 חדשים ל-3 חדשים, לריצוי מאחורי סורג ובריה, כל זאת לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והמיר את 6 חדשי המאסר בעבודות שירות, אותן גזר בית המשפט לתעבורה, ב-6 חדשי מאסר מאחורי סורג ובריה. במקרה זה דובר בנהג אוטובוס אשר לא ציית לרמזור אדום שדלק בכיוון נסיעתו ופגע ברכב פרטי בו נסעו אם ובתה הקטינה. תוצאות התאונה היו חבלות של ממש קשות לאם ולבתה הקטינה.

בעפ"ת 33756-02-13 טאהא נגד מדינת ישראל, [פורסם בנבו] קבע בית המשפט:

"ההלכה הידועה היא, שכאשר עסקינן בתאונות דרכים הגורמות ברשלנות, רק ברשלנות, למותם של בני אדם, תאונות קטלניות, הענישה הראויה הינה ענישה של פסילה בפועל לשנים רבות ולעונש של מאסר של ממש מאחורי סורג ובריה. התוצאה במקרה שבפנינו איננה מותה של הנפגעת, אבל פגיעתה חמורה, חמורה מאד. מדובר במי שהפכה מאישה פעלתנית לאישה נתמכת על כיסא גלגלים, תוצאה קשה ביותר"

בתיק זה אושרו 9 חדשי מאסר בפועל ו-7 שנות פסילה.

ברע"פ 1694/19 לואי יאסין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב וגרימת נזק. בתאונה נגרמו חבלות של ממש לנהג המעורב ובהן שבר פתוח בירך ימין, שבר ברמוס פוביס והוא נזקק לניתוחים, אשפוז ולשיקום. רף הרשלנות במקרה זה הועמד על בינוני עד גבוה ובית המשפט הטיל על הנאשם, בין היתר, 45 ימי מאסר בעבודות שירות ופסילה למשך 18 חדשים. בערעור הופחתה הפסילה ל-13 חדשים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

בעפ"ת 27985-02-20 מדינת ישראל נגד יעקובסון [פורסם בנבו] הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות, בין היתר, של נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת חבלה של ממש. לנהג המעורב נגרמו חבלות של ממש ובהן שברים בצלעות, שבר בעצם הירך משמאל, הוא הובהל לבית החולים במצב קשה, מורדם ומונשם ועבר ניתוחים ושיקום נשימתי ונירולוגי. בית המשפט לתעבורה קבע כי מתחם העונש נע ממאסר מותנה ועד למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ופסילה בת 7-48 חדשים. בית המשפט גזר 11 חדשי מאסר בניכוי פסילה מנהלית בת 60 ימים, מאסר מותנה, של"צ בהיקף 250 שעות, צו מבחן לשנה, פיצוי בסך 2,000 ₪ וקנס בסך 500 ₪.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי מתחם העונש מתחיל ממאסר בין מספר חדשים בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חדשי מאסר ופסילה בפועל בת שנים. לאור קביעתו הוחמרו רכיבי הענישה, ונגזרו על הנאשם 4 חדשי מאסר בע"ש, בוטל רכיב השל"צ והוטלה פסילה בת 30 חדשים.

בית המשפט המחוזי אף קבע כי הפיצוי שנפסק, בסך 2,000 ש"ח הוא בבחינת "לעג לרש".

43. מכל האמור לעיל סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן ינוע בין 18 חודשי פסילת רישיון נהיגה ועד 6 שנים. ביחס למאסר ינוע המתחם ממאסר למשך 3 ועד למאסר למשך 9 חודשים.

44. בנסיבות המקרה לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם ודינו של הנאשם ייגזר במסגרת המתחם.

מהו העונש הראוי לו לנאשם

45. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי המתחם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולכך אתן דעתי כעת.**

46. הנאשם אוחז ברישיון נהיגה משנת 2017 ולחובתו 2 הרשעות קודמות, ללא עבר פלילי. הנאשם נהג חדש, נסיבה אותה אזקוף לחומרה שכן על אף ותק הנהיגה הקצר, נכון ליום התאונה, צבר לחובתו הרשעות בגין עבירת מהירות ואי ציות לתמרור 302 (תמרור עצור).

47. לזכותו של הנאשם אזקוף לקיחת האחריות, ההודאה באשמה והחיסכון בזמן השיפוטי היקר.

48. בכל הנוגע להמלצות שירות המבחן, אין חולק כי מדובר בנאשם נורמטיבי. שירות המבחן עשה ועושה עבודתו נאמנה. מדובר בתסקיר מקיף ויסודי אשר פרס בפני בית המשפט תמונה שלמה ומלאה ביחס לנאשם ואולם, כידוע ובכך איני מחדש דבר, שירות המבחן, מעדיף באופן מובהק את הפן השיקומי ואינו שם לנגד כלל השיקולים אותם שוקל בית המשפט. על בית המשפט מוטלת החובה לשקול את כלל האינטרסים ולתפור את "החליפה" (הענישה) בהתאם למידותיו של הנאשם שבפניו. ויודגש, הענישה לעולם תהיה אינדיבידואלית.

49. אין ספק כי בתאונה זו נפגעו שני הצדדים ואולם, לא ניתן להשוות בין סבלו הנפשי של הנאשם על רקע תחושות האשמה המלוות אותו והחשש מתוצאות ההליך הפלילי לנזקים אשר נגרמו למעורב.

50. בית המשפט התרשם מדברי המעורב לפיהם חרב עליו עולמו. מלבד הפגיעה הגופנית, אותה יישא לשארית חייו, נהרסו, בן רגע, חייו של ירון גם מבחינה נפשית. בהחלט ניתן לומר כי ברגע אחד התהפך עולמו וחייו אינם חיים הם. ירון מבקר תדיר בבתי חולים, סובל כאבים עזים בכל רגע נתון בשעות היום ובשעות הלילה והכל כתוצאה מהתאונה.

51. אין ספק כי נסיבותיו האישיות של הנאשם מורכבות אף הן. מצבו הנפשי מורכב ביותר ואני ער לכך שגם הוא סובל מפוסט טראומה. יחד עם זאת, על אף המלצת שירות המבחן, סבורני כי לא ניתן לאמץ במלואה המלצת שירות המבחן שמשמעותה חריגה ממתחם העונש ההולם, דהיינו הטלת של"צ.

52. נכון אני לאמץ המלצת שירות המבחן ביחס להטלת צו מבחן אולם יהא זה לצד הטלת עונש מאסר. עוד ער אני לגילו של הנאשם אשר ביצע את העבירות בטרם הגיעו לגיל 20.

53. עוד לנגד עיניי, המלצת שירות המבחן באשר להטלת מאסר והקושי בהעמדת הנאשם בשורה אחת עם אוכלוסייה עבריינית אולם באיזון בין כל הרכיבים אותם מניתי לעיל, סבורני כי מאסר בדרך של עבודות שירות יהווה עונש הולם מחד ומרתיע מאידך, עונש אשר יהווה תמרור אזהרה לנאשם, כמו גם לציבור כולו, בדבר תוצאת אירוע טרגי של נהיגה בקלות ראש אשר הובילה לתוצאה הרת אסון.

54. שירות המבחן המליץ כי יוטל על הנאשם רכיב של פיצוי כספי אולם התביעה לא עתרה לרכיב זה בטיעוניה לעונש. חלף האמור עתרה התביעה לקנס. לאחר ששקלתי מהות הדברים החלטתי להטיל על הנאשם פיצוי למעורב, חלף הטלת קנס. מובהר כי אין בפיצוי אותו אקבע משום פיצוי הולם לנזק אשר נגרם למעורב וכל מטרתו הוא הכרה סמלית בסבלו.

55. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים לעונש, לאחר ששקלתי את האינטרס הציבורי בשמירה על חיי אדם ובמניעת תאונות דרכים ונתתי דעתי לתוצאות התאונה, **אני גוזר על הנאשם את העונשים המצטברים הבאים:**

• **אני דן את הנאשם למאסר למשך 12 חדשים מתוכם 6 חדשים לנשיאה בפועל בדרך של עבודות שירות והיתר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או גרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש.**

על הנאשם להתייבב לריצוי עונשו בפני הממונה על עבודות השירות ביום 3.7.22 בשעה 08:00 וזאת בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה.

בית המשפט מזהיר את הנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מהכללים עלולה להוביל להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת המאסר בדרך של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

• **אני מטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה במסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית. תשומת לב שירות המבחן כי הנאשם נדון למאסר בעבודות שירות ולפיכך מתבקש שירות המבחן לשלבו בקבוצה ובטיפול בשעות אחר הצהריים.**

על הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן שאם לא כן ייגזר דינו מחדש.

• אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 שנים ומנינם מיום 22.10.20.

הרישיון מופקד אין צורך בהפקדה נוספת.

• אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חדשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע ו/או עבירת תוספת ראשונה /או שניה לפקודת התעבורה.

• הנאשם ישלם פיצוי לנפגע מר זהר ירון בסך של 5,000 ₪. הנאשם ישלם סכום זה תוך 180 ימים מהיום. המזכירות תוודא העברת התשלום לנפגע.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז בלו

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"ב, 29 מאי 2022, בהעדר הצדדים.